

[Justitsministeren.]

havde en længere gyldighedsperiode, men jeg er også enig med ham i, at det spørgsmål ikke kan rejses nu, efter at lovforslaget er vedtaget i den foreliggende skikkelse af Færøernes lagting. På den foranledning, det ærede medlems udtalelse har givet mig, og på foranledning af den tilslutning, denne udtalelse har fået fra to andre ærede medlemmer, vil jeg imidlertid via statsministeriet søge spørgsmålet rejst overfor Færøernes lagting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om banker.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 329; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1033).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Når lovgivningsmagten overhovedet har beskæftiget sig med bankernes forhold, er det naturligvis først og fremmest ud fra det synspunkt, at det er i samfundets interesse, at bankerne yder indskyderne så stor sikkerhed, som med rimelighed kan forlanges. Heldigvis er det længe siden, der har været bankkrak af større format, men vi erindrer alle den bølge af sammenbrud, der fulgte i kølvandet af forrige verdenskrig til ubodelig skade ikke blot for de enkelte, der mistede deres værdier, men også for landets økonomi i almindelighed. Men ved siden af at sikre indskyderne har banklovgivningen også, hvilket kommer stærkt frem i det foreliggende lovforslag, som formål at sikre, at bankerne indenfor visse rammer varetager samfundets interesser. Det foreliggende lovforslag betyder en hårdt tiltrængt modernisering af den gældende lov, hvorved et almindeligt ønske, som kom til orde i fjor, er blevet imødekommet.

De første ændringer vedrører egenkapitalens minimum. Kronens købekraft er jo dalet

betydeligt, siden de gældende regler blev fastsat, og det er helt rimeligt, at en bank ikke i fremtiden kan stiftes, medmindre den råder over en aktiekapital på mindst 1 mill. kr. Der ligger ikke heri noget forsøg på at centralisere bankvæsenet på få hænder; det er simpelthen udtryk for, at man faktisk ikke kan drive rationel bankvirksomhed med en mindre ansvarlig kapital.

Den foreslåede overgangsordning for de banker, hvis aktiekapital og reserver tilsammen ikke udgør $\frac{1}{2}$ mill. kr., er meget lempelig.

Tilbage er så det ikke ringe antal banker, hvis aktiekapital og reserver ligger mellem en halv og en hel million kroner. Naturligvis bør de også op på millionen, men jeg tror, det er rigtigt, at selve forholdene vil tvinge dem til hurtigt at tage en sådan udvidelse af aktiekapitalen. At denne bliver reel, sikrer man sig gennem bestemmelsen om, at halvdelen skal betales ved tegning og resten, inden der er gået et år, den bestemmelse, som er gældende for oprettelse af nye banker, og som altså nu også skal være gældende for kapitaludvidelse.

Jeg mener også, det er påkrævet, at det i fremtiden forbydes at have to slags bankaktier med forskellige rettigheder.

Den lempelse, der er givet vedrørende forholdet mellem en banks egenkapital og dens samlede gælds- og garantiforpligtelser, giver mig ikke anledning til bemærkninger.

Derimod finder jeg anledning til at udtrykke min tilfredshed med, at det forbud, man i øjeblikket har mod, at direktører eller filialbestyrere i en bank selv kan drive eller deltage i ledelsen af anden erhvervsvirksomhed, altså heller ikke som bestyrelsesmedlem, nu udvides til også at omfatte vicedirektører og underdirektører. Det samme gælder det forslag, hvorefter der ikke mere bliver mulighed for undtagelse fra den gældende regel, idet man dog ikke rammer dem, der i forvejen har fået dispensation.

Jeg kommer derefter til likviditetsreglen, der vel mere er indført af hensyn til samfundet end af hensyn til indskyderne. Her er der sket den principielle ændring, at likviditetsprocenten, der nu er 2, kan ændres således, at den aldrig kan gå ned under 2, men heller aldrig op over 10. Procentsatsen kan dog ikke forhøjes med mere end 1 point